

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός - μηχανικός Περιβάλλοντος, η Ξένια Ι. Λοϊζίδου πολιτικός μηχανικός/ ακτομηχανικός, και η Κυριακή Δημητρίου, υπεύθυνη προγραμμάτων της ΑΚΤΗΣ, συντονίστρια του προγράμματος εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. www.akti.org.cy
Για τις απόψεις/ σχόλια/ εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy

Opportunistic bacteria...

Μια λοίμωξη χαρακτηρίζεται ως ευκαιριακή "opportunistic" όταν προκαλείται κάτω από ειδικές συνθήκες από παθογόνους μικροοργανισμούς (ιούς, βακτήρια, σπρόφυτα κλπ), οι οποίοι ενώ μπορεί να βρίσκονται για χρόνια εν υπνώσει στον οργανισμό μας, όταν συμβεί κάτι και "πέσει" το ανοσοποιητικό μας σύστημα, εκμεταλλεύονται αυτή την αδύνατη στιγμή και επιτίθενται! Και τότε ο οργανισμός καταρρέει, αφού υποφέρει ούτως ή άλλως από τους εξωγενείς παράγοντες που οδήγησαν σε πτώση του ανοσοποιητικού συστήματος και δέχεται και εκ των έσω επίθεση από τους ευκαιριακούς μικροοργανισμούς που εκμεταλλεύονται την αδυναμία του! Τα υγιή άτομα δεν απειλούνται από αυτούς τους μικροοργανισμούς, ακόμα και αν έχουν μολυνθεί με κάποιον, διότι το ανοσοποιητικό τους σύστημα είναι σε θέση να τους εξουδετερώσει ή να τους έχει κάτω από απόλυτο έλεγχο.

Της
Ξένιας
Ι. Λοϊζίδου

Συζητούσαμε για τα ευκαιριακά βακτήρια χτες με τον Μιχάλη, και με εντυπώσιασε ο παραλληλισμός με την πολιτική, οικονομική, αλλά κυρίως την κοινωνική κατάσταση της νήσου, όχι την παρούσα, των τελευταίων δεκαετιών. Βλέπεις ξεφαντικά κάτι τύπους ανεκδιήγητους, σε όλους τους τομείς. Άνθρωποι που δεν θα τους είχες εμπιστοσύνη να "μοιράσουν δύο γαϊδουριών άχυρο" αναδύονται σε θέσεις κλειδιά, διαχειρίζονται το μέλλον μας. Μέσα στην απόλυτη κομματοκρατία, η αξιοκρατία έχει πάει περίπατο. Το εντυπωσιακό είναι που όλοι μας έχουμε συνηθίσει σε αυτή την κατάσταση, δεν αντιδρούμε, γιατί ξέρουμε ότι και να αντιδράσουμε είναι σαν να ρίχνεις

αβγά σε τοίχο. "Ποιος άκουσε, ποιος ακούει", που λέει και ο ποιητής.

Μου έλεγε ένας συνάδελφος Ολλανδός ότι οι τοπικές αρχές και οι δημόσιοι οργανισμοί στην Ολλανδία έχουν το δικαίωμα να προχωρήσουν σε αναθέσεις μελετών μέχρι 200.000 ευρώ, με μια απλή διαδικασία λήψης προσφορών από τρεις προσφοροδότες. Αυτό, για να έχουν την ευελιξία οι οργανισμοί να επιλέξουν τον καλύτερο! Να μην μπουν στη διαδικασία της αμφιλεγόμε-

νης ποιότητας των μελετών που προκύπτουν από μειοδοτικούς διαγωνισμούς. Και όταν τον ρώτησα πώς διασφαλίζουν ότι δεν θα είναι "μαϊμούδες" οι τρεις προσφορές και ότι δεν θα δίνονται οι μελέτες στους "κουμπάρους" της διαπλοκής, με αποστόμωσε: "Μα πάντα το ζητούμενο είναι να επιλέξεις τον καλύτερο! Αλλιώς, πώς θα κάνεις τη δουλειά σου, πώς θα έχεις αποτελέσματα, πώς θα περάσεις τους ελέγχους ποιότητας;". Δεν είναι άγιοι οι Ολλανδοί.

Έχουν σίγουρα μια κουλτούρα που δεν είναι και πολύ της διαπλοκής, όπως καλή ώρα η δική μας!! Αλλά έχουν και επαρκείς μηχανισμούς ελέγχου, ουσιαστικού ελέγχου της ποιότητας. Εμείς έχουμε βουτήξει στον βούρκο και προσπαθούμε με υπερ-κανονιστικές διαδικασίες να μασκαρέψουμε μια αξιοκρατία, που δεν μας βγαίνει! Αυξάνουμε τους κανονισμούς, τους νόμους, τους "ελέγχους", έχουμε κάνει τη διαχείριση των έργων επιστημη από μόνη της, αλ-

λά, τι βλέπουμε: overregulation με ταυτόχρονη αύξηση της διαπλοκής και μείωση της ποιότητας. Της ποιότητας σε όλα τα επίπεδα, αφού και αυτοί που κάνουν τους ελέγχους δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της δουλειάς τους! Άσε το άλλο: φανταστείτε τι πανηγύρι θα γινόταν, αν μπορούσαν οι τοπικές αρχές μας και το Δημόσιο να κάνουν με συνοπτικές διαδικασίες αναθέσεις μέχρι 200.000 ευρώ! Η χαρά της διασάθισης!

Ακούμε αυτές τις μέρες υποψηφίους Προέδρους να μιλάνε για την ανάγκη ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με δανεισμό από την Ευρώπη. Να θυμίσουμε ότι όταν πριν 3-4 χρόνια η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έδωσε στη δική μας Κεντρική Τράπεζα πολλά εκατομμύρια με επιτόκιο 1%, για να ενισχυθούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις της Κύπρου, τα "μοίρασαν" οι τράπεζες και έφταναν οι "ενισχύσεις" στις επιχειρήσεις με επιτόκιο δανεισμού από 5,5% μέχρι και 7%! Σκεφτείτε τα υπερκέρδη των τραπεζών και των τραπεζιτών μόνο από αυτή την πολύ μεμονωμένη δράση. Σκεφτείτε τι απώλεια για τον τόπο και πώς θα μπορούσαν να ήταν σήμερα τα πράγματα αν πριν 3-4 χρόνια ενισχύονταν οι μικρομεσαίες μας επιχειρήσεις, η ραχοκοκαλιά της οικονομίας μας, που τώρα καταρρέει. Αντιδράσαμε ως κοινωνία; Πλήρωσε κανείς από τα "σαπρόφυτα"; Όχι βέβαια.

Ανίκανοι άνθρωποι και διαπλεκόμενοι αναδύονται σε θεσμικούς ρόλους όταν η κοινωνία νοσεί. Είναι ακριβώς ο ίδιος ο μηχανισμός που ακολουθούν οι ευκαιριακοί μικροοργανισμοί: χρόνια κάθονται ήσυχα περιμένοντας μια στιγμή αδυναμίας για να επιτεθούν. Και, τι κρίμα, προφανώς δεν είμαστε υγιής οργανισμός για να αντιδράσουμε και να τους εξολοθρεύσουμε...

ΖΩ! ...σε έναν τόπο που δεν αγαπά τα βιβλία

Όποτε πάω στην Αθήνα, περνώ πολλές ώρες στα βιβλιοπωλεία. Κάθεσαι, πίνεις τον καφέ σου, περιεργάζεσαι... Με τις κόρες μου και τον άντρα μου το απολαμβάνουμε! Ακόμα και τώρα, μεσούσης της οικονομικής κρίσης, στα βιβλιοπωλεία της Αθήνας γινόταν πατείες με πατώσε! Πολλές και μεγάλες οι προσφορές και οι εκπτώσεις, αλλά πέρα από αυτό, οι Έλληνες το έχουν το βιβλίο πιο πολύ στην κουλτούρα τους από εμάς εδώ στη νήσο, που δεν αποτελεί πρώτη μας επιλογή! Γιατί;

ΕΛ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

...στον κόσμο των μαθηματικών!

Έπεσε στα χέρια μου ένα υπέροχο βιβλίο, του Γάλλου μαθηματικού και συγγραφέα Ντενι Γκετζ με τίτλο "εξηγώντας τα μαθηματικά στις κόρες μου". Το συστήνω ανεπιφύλακτα. Είναι εκπληκτικό και πολύ πρωτότυπος ο τρόπος που εξηγεί ο συγγραφέας "τι είναι, εν τέλει, τα μαθηματικά". Μεγάλη μερίδα των συμπολιτών μας νιώθει δέος, ακόμα και τρόμο για τα μαθηματικά. Ίσως έχει να κάνει με τον τρόπο που διδάσκονται στα σχολεία μας; Δεν ξέρω, τα μαθηματικά είναι ο δρόμος που οδηγεί από την περιπλοκότητα προς το κατανοητό. Είχα την τύχη να έχω στις τελευταίες τάξεις του λυκείου έναν λεβέντη μαθηματικό, τον κ. Λοΐζο Λοΐζου. Μας μύησε στη μαγεία των μαθηματικών, των αριθμών, των συναρτήσεων, των εξισώσεων. Μας δίδαξε τη λογική, μας έμαθε τους μηχανισμούς και τη "γλώσσα" των αριθμών. Τον σεβόμασταν και τον αγαπούσαμε όλοι οι μαθητές του και τα ίδια αισθήματα έχουμε ακόμα. Χαιρόμαστε πολύ όταν τον βλέπουμε, μακάρι να τον βλέπαμε πιο συχνά! Θυμάμαι, έμπαινε στην πολύ άτακτη τάξη μας, και στεκόμασταν σουζα! Ούτε κιχ δεν βγάζαμε και δεν ύψωσε ποτέ τον τόνο της φωνής του! Τώρα που ασχολούμαι επαγγελματικά με υδροδυναμικές και κυματομηχανικές, πολύ συχνά σκέ-

φτομαι τον κ. Λοΐζου με ευγνωμοσύνη, γιατί με έκανε να αγαπήσω αλλά και να νιώσω σεβασμό γι' αυτό τον μυστήριο και μαγικό κόσμο των αριθμών!

ΕΛ